

min med nami bo trajen, dokler se bje na lepi slovenski zemlji zadnje slovensko srce!

Dr. Krekov življenjepis.

Dr. Krek je bil rojen o Božiču 1. 1865. pri Sv. Gregorju nad Sodražico na Kranjskem. Njegov oče je bil učitelj. Po očetovi smrti se je mati, ki jo je Krek najpriljubljenejši ljubil, preselila na očetovo posestvo v Selcih nad Škofjo Loko. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, stopil v bogoslovje z željo, da pojde za župnika v domače gore, pa pokojni knezoškof ljubljanski, kardinal dr. Missia je Kreka, ko je bil 1. 1888 posvečen v duhovnika, poslal na višje duhovno učilišče na Dunaj. Ob prvem slovenskem katoliškem shodu se je vrnil v domovino. Kaplanoval je nekaj mesecev v Ribnici in je bil nato vikar v ljubljanski stolnici. L. 1895 je postal profesor v ljubljanskem semenišču. Dr. Krek je bil državni in deželni poslanec. V državni zbor je bil prvokrat izvoljen 1. 1897.

Dr. Krekova bolezen.

Dr. Krek je bolehal že nekaj let na arterijsklerozi (poapnjenje žil). Zdravniki so mu svetovali mir, za kar se pa deloljubni mož ni zmenil. Lani je primarij dr. Gregorič jasno povedal, da za dr. Kreka ni rešitve, ako se ne bo čuval. Zadnji dogodki so razvili v dr. Kreku zopet vso silo njegove agitatorične moči. Bil je povsod navzoč, kjerkoli je mislil, da je potreben. Danes na severu države, jutri na jugu. Bil je na videz krepak hrast, a znotraj mu je pojemala življenjska sila. Napori dolgi potovanja sedanjega časa niso bili več zanj — podgrebli so mu dragoceno življenje. Povrh se je posebno hudo prehladil nedavno na poti iz Zagreba na Zidanem mostu, ko je moral več ur čakati v mrazu in vetru, prej pa na dolgi avtomobilni vožnji čez Liko v Split v Dalmaciji in nazaj. Ves bolan je na Zidanem mostu takorekoč obnemogel in je poiskal najbližje zavetišče pri prijatelju, župniku Ludoviku Bajcu v St. Janžu na Dolenjskem. Tu je dr. Krek bival nad 14 dni — ležati ni mogel, slonel je pri pisalni mizi in trpel. Še le zadnje dni je mogel sedeti v postelji. Imel je hud pljučni katar, razširjenje srca in zlatenico. Zadnje dni mu je bilo nekoliko bolje. Kanonik dr. Gruden, ki se je vrnil pred par dnevi z obiska v St. Janžu, je pravil, da bo dr. Krek kmalu okreval in da se mu zdravje vidno boljša. Obiskal ga je tudi poslanec Gostinčar, pri njem pa je zadnji teden bila tudi njegova skrbna sestra Cilka.

Pred smrtjo.

Dne 8. oktobra je dr. Kreka obiskal tudi poslanec dr. Lovro Pogačnik. Dr. Krek je bil izredno živahen, dobre volje, stara šaljivost se mu je zopet oglasila. Appetit, katerega je že dolgo časa pogrešal, tako da ni skoro ničesar užival, se mu je vrnil. Dr. Krek se je naravnost srečnega počutil v krasni okolici St. Janža, popisoval je lepo to tega venca vinskih dolenjskih gor. »Vse tukaj poje«, je dejal dr. Pogačniku, »griči pojo, polja pojo in ti dobri Dolenjci samo pojo. Kakor v mladih letih, tako bi pesmice zlagal v tej lepi naši zemlji.« Posebno ga je veselilo, da je zopet umsko mogel živahno misliti. Po dolgem času je ta dan prvič šel v obednico k družbi, v kateri so bili vpokojeni župnik Jakob Bajec, domači župnik Ljudovik Bajec in dr. Lovro Pogačnik. Dr. Krek se je živahno razgovarjal. Po daljšem pogovoru se je utrudil, a odklonil je, da bi legel na zofo v obednici, poslušal je pazljivo mirno nadaljni razgovor. Okolu 3. ure popoldne sta ga spremila dr. Lovro Pogačnik in župnik Lud. Bajec v spalnico. Težko je dr. Krek šel po stopnicah, v sredi je dalje časa počival, vendar je takoj par šaljivih povedal. V spalnici je dr. Krek legel na zofo, župnik Lud. Bajec ga je odel in kako pristrčno razmerje je vladalo med obema, kaže odgovor na opombo dr. Pogačnika, ki se je začudil, češ, da je toliko nežne ljubeznivosti v takem hrustu, kakor je župnik Bajec. »O Lovro, ne samo ljubeznjivost, ta mi pove tudi vselej kako tako, da se moram smejati, ako mi še tako sapa nagaja.« V šaljivosti se je ljubeznjivo spomnil tudi delavcev in je sam na opazko dr. Pogačnika rekel: »Kako more oče pozabiti na svoje sinove.« Glas pri tem razgovoru pa mu je oslabil. Sam je rekel o sebi: »Glas je malo bolj klaverno, a hvale Bogu, glava pa je zopet stara.« Nato sta se prijatelja poslovila in dr. Krek je za par ur mirno zadremal. Okrog 7. ure je zaželel večerje in vsa ve-

sela je skrbna mati župnika Bajca mu prinesla gnjati, katero je prav s slastjo povžil. Okrog 9. ure mu je zrahljala služkinja posteljo, šaljivo se je obema zahvalil za postrežbo, skrbelo ga je le, kako bo dr. Pogačnik vozil se v črni noči proti Zidanemu Mostu čez obronek. Nato sta se poslanec dr. Pogačnik in župnik Bajec vrnila k družini, ki jima je vsa srečna pripovedovala, kako se dr. Krek danes dobro počuti.

Dr. Krekova smrt.

Da ga ne bi prepezo motila, gre okolu 10. ure zvečer dr. Pogačnik v spremstvu župnika Bajca k dr. Kreku se posloviti. Ko sta vstopila, ne najdeta dr. Kreka ne v postelji in ne na zofi. Župnik Bajec je zaklical v strahu: »Lovro!« Gospoda sta strahu obstala: dr. Krek je ležal ob zofi vznak na tleh z razprtimi očmi, gledajoč proti nebu, roke sklenjene ob telesu, levo nogo nekoliko čez desno. Gospoda sta skočila k očetovskemu prijatelju, v katerem je bilo še nekoliko življenja, sklicala sta družino in domači g. kaplan Skubic je umirajočega dr. Kreka, katerega so medtem prenesli na posteljo, dejal še v sv. poslednje olje. Dr. Kreku je dr. Pogačnik zatisnil oči. Družina je povedala, da je par trenutkov, predno sta gospoda prišla, čula, da je zgoraj nekaj padlo, seveda nihče ni mislil, da je v tem trenutku slovenski narod izgubil svojega najboljšega sina.

Dr. Kreka prepeljejo v Ljubljano.

Truplo dr. Kreka so prepeljali v sredo, dne 10. oktobra popoldne iz St. Janža z vlakom do Trebnjega in od tam danes z dolenjskim vlakom v Ljubljano. Pogreb bo jutri petek dne 12. okt. ob 3. uri popoldne.

Dr. Krekovo delovanje.

Dr. Krek je bil največji slovenski organizator. Celot Slovenijo je združil v Slovensko krščansko socialno zvezo, ustanovljal je denarne in gospodarske zadruge, organiziral je delavstvo in dijaštvo. In vse Krekove organizacije imajo veliko življensko moč, vse se razvijajo krasno in veličastno. Ravno z dr. Krekovimi organizacijami se je prerodil slovenski narod in si postavil trden temelj srečnejše bodočnosti.

Dr. Krek je bil tudi izredno plodovit pisatelj. Pisatelj je bil že v rani mladosti. Mnogo je pisal za Mohorjevo družbo. Po smrti dr. Fr. Lampeta je nadaljeval in dokončal »Zgodbe Sv. pisma«. Spisal je tudi znamenito slovensko delo »Socijalizem«, ki je velikega pomena za slovensko kulturno zgodovino.

Dr. Krek je bil sloviti govornik. Govoril je na tisočih shodih in tečajih. Ljudstvo ga je poslušalo z izredno pazljivostjo. Tudi pri nas na Štajerskem je večkrat nastopil ob prireditvah izobraževalne politične in gospodarske organizacije.

Dr. Krek je sodeloval tudi pri »Slov. Gospodarju« in »Straži«. Bil je naš odličen sotrudnik. Nesmrtna slava dr. Krekovemu spominu!

Tedenske novice.

Minister vitez Žolger časten občan. Rojstna občina Šentovec-Devina je imenovala ministra viteza dr. J. Žolger svojim častnim občanom.

Nov vojni kurat. Č. g. korni vikar v Mariboru, Evgen Lorgier, je imenovan za c. kr. vojnega kurata v rezervi.

Mariborsko bogoslovje. V 4. letniku je 10 bogoslovcev, v 3. letniku 7, v 2. letniku je samo eden bogoslovec (drug drugoletnik je na dopustu, tretji drugoletnik pa pri vojakih), v 1. letniku sta dva bogoslovca. Za vsak letnik so posebej predavanja.

Slovenski učitelj v italijanskem vjetništvu. Praporščak Ludovik Belšak, učitelj pri Mali Nedelji nam je poslal iz italijanskega vjetništva to-le poročilo: Casino, 17. septembra 1917. Prosim, naznanite v Vašem listu mojim znancom, da sem dne 4. septembra na gori Sv. Gabrijela prišel v laško vjetništvo. Nahajam se blizu Neapolja, sem zdrav in se mi dobro godi. Moj naslov: L. B., praporščak, Prigionieri die guerra, Casino, Italia.

50letno moštvo odpuščeno. Odposlanstvu poslancev je naš vojni minister zagotavljal, da se po cesarjevem ukazu v najkrajšem času odpusti iz vojaške službe vse moštvo letnikov 1865 in 1866.

Oproščenih bo torej do 140.000 mož iz vojaške službe na fronti. Za tokrat se pa letnik 1867 ne pride na vrsto, ker zanj še ni potrebnega nadomestila.

Razmere delavcev v Trbovljah (slaba preskrba), slabo ravnanje od strani nekaterih pazoikov) so predmet interpelacije posl. dr. Benkoviča in tovar., vložene te dni na domobranskega ministra, in intervencije v uradu za prehrano.

„Veleizdajalci.“ O tem se nam piše: Vsenemški listi, na čelu jim suha »Marburger Zeitung« obkłada s to psovko vsakega zavednega Slovenca, kateri se noče izneveriti svojemu narodu ter zatajiti materni jezik slovenski. »Veleizdajalci!« Kaj pa poreče »Marburger Zeitung« k sledečemu: Pred petimi leti so se pozno v noči — polnoč je že davno odbila — vračali od v Götzovi dvorani vsi še »Sedanfeier« mladi ljudje, ki so po ulicah navdušeno kričali »Heil Bismarck!« »Heil Hohenzollern!« Eden pa je z močnim glasom tulil »Nieder mit Oesterreich!« (Doli z Avstrijo!) Ti gospodiči pa seveda niso bili »veleizdajalci!« Kaj porečeta k temu »Štajerc« in »Marb. Zeitung«?

Lažnjivec! »Štajerc« še vedno laže, da smo mi pisali o vojaki 87. pešpolka, da so šnopsarji. To je čisto navadna laž ptujskega šnopsarja. Lažnjivec, povej kedaj smo to pisali.

Živila na kmetih jim ne smrdijo. Slovenska kmetica iz Slivnice pri Mariboru nam piše: V četrtek, dne 4. oktobra sem imela nekaj opravka v Gornji Gosposki ulici. Opazila sem, da je slovenski napis neke zavarovalne družbe umazan s kastranom. Vprašala sem neko gospo, zakaj se je to zgodilo in kdo je povzročil to svinjarijo. Gospa se mi odreže: »Mariborski Nemci ne bomo pripustili, da bi se množili v našem mestu slovenski napisi. Kdo je to napravil, ne boste izvedeli, če ravno vsi poznamo dotičnega gospoda.« Tako postopajo Nemci v Mariboru z nami in z našimi pravicami. Sveta ježa me je popadla in mislila sem si sama pri sebi: »Vi nemški Mariborčani tukaj v mestu, ki je gotovo do polovice slovensko, niti slovenskega napisa ne morete prenesti, a pri delki slovenskega kmeta vam pa dišijo. Ko dan za dnevom lazite po mariborski okolici pri slovenskih kmetih za krompirjem in drugimi živili, pa vam slovenščina in slovenski napisi ne smrdijo. Že davno bi marsikateri zagrizen Nemec od gladu umrl, če ne bi bilo slovenskih kmetov, ki zalagajo mestno prebivalstvo z živili. In za zahvalo pa se nastopa v Mariboru s takimi tevtonskimi surovostmi! Kaj pa, če bi tudi slovensko ljudstvo začelo mazati, a ne napisov, ampak tiste, ki nas zasramujejo in nam ropajo naše narodne pravice?

Italijanski zrakoplov priplul do Maribora. V sredo, dne 3. oktobra ob 3. uri zjutraj je priplul čez Pohorje orjaški italijanski zrakoplov. Plul je v smeri proti Mariboru z očitnim namenom, pozdraviti z bombami železniški most in mesto Maribor. Nekako med Slivnico in Hočami je v naglem ovinku krenil proti vzhodu. Ljudje, ki so pri mesečnem svitu opazovali to velikansko zračno ladjo, so videli, da je zrakoplov nekako v bližini vasi Dogoš polagoma padel na tla. Vojaška komisija, ki se je podala na lice mesta, je dognala, da je padla zračna ladja na tla na levem bregu Drave pri Gornjem Dupleku blizu Sv. Petra nižje Maribora. Zrakoplov je bil popolnoma sežgan. Ogromna zračna ladja je bila široka okrog 20 metrov. Od sovražnih letalcev ni bilo ne duha, ne sluha, pač pa so našli tamkaj raztresenih več raznih predmetov, kot letalski kožuh itd. Skoro polovica zrakoplova je bila v Dravi. Močna drevesa v gozdu ob Dravi, kamor je priletel zrakoplov, so bila ali pomandrana, ali pa prelomljena. Teža zrakoplova je bila ogromna, kajti za odstranjenje samo enega propelerja je bilo treba 8 mož, zrakoplov je pa imel tri propelerje. Zrakoplov se ni prostovoljno spustil na tla, ampak je bil prisiljen, ker mu je zmanjkalo vode, ki hladi motorne stroje, vsled česar se je strojevje vnelo. Sovražni letalci se pa niso dolgo veselili svoje prostosti, kajti že v soboto, dne 6. oktobra so pri Arvežu vjeli 3 letalce in sicer 2 častnika in enega podčastnika, ki so nameravali priti čez Koroško v Italijo. Mesto Maribor, kateremu so bile namenjene sovražne bombe, je zaenkrat srečno uteklo nevarnosti.

Mariborske cerkvene tatice. V zadnjem času se je večkrat pripetilo, da so bili pobožni verniki okradeni v mariborskih cerkvah. Zlasti torbe so naenkrat izginile, če jih je kdo pustil za kratek

čas v klopi ali v kakem kotu. Zvite tatice čepijo po cele dneve v cerkvah ter prežijo kakor pajek na svoj plen. Zato naj vsak pazi na svoje reči. V vojski se tudi na ta način rekvirira. O enakih tatvinah poročajo tudi ljubljanski in celovski listi.

Gospodarske novice

Pritožbe o živinski vnovčevalnici. Piše se nam: K poglavju »Nekaj gospodarskih pritožb« v »Slov. Gospodarju« z dne 4. okt. t. l. en značilni slučaj iz Rečice na Paki: Pri graški vnovčevalnici za živino mora vladati res velik nered! Ta je naročila za četrtek, dne 4. okt. brzojavnim potom žizino iz Gornjesavinjske doline, ki se je morala v največji naglici prignati na postajo. O tem ni bila obveščena železniška uprava in zato ni bilo pripravljenega nobenega vagona za živino. Uboga živina, zdelana in zlakana, je morala z gonjači vred čakati celih 24 ur in se več »na odrešenje«. Da zgubijo gonjači — kmetijski delavci — za dva do tri dni po nepotrebnem toliko dragocenega časa, lačna in žejna živina pa veliko svoje teže, kaj to mar visoki gospodi v Gradcu, samo da dobijo mesta meso!

Koliko se sme porabiti krompirja doma? V št. 39 smo poročali, da smejo pridelovalci shraniti za osebo 250 kg krompirja. C. k. prehranjevalni nadzornik nadporočnik Balh v Celju pa nam je včeraj ekspresno sporočil, da sme za sedaj pridelovalec za teden in osebo shraniti samo 11½ kg krompirja. Za rudarja je dovoljeno na teden 21½ kg. — Po mnenju g. nadzornika bi torej moral kmet, ki nima na razpolago vsak dan mesa, kakor mestna gospoda, imeti za osebo pol drug kilogram krompirja na teden dovolj in poleg tega opravljati težka dela od zore do mraka. Verjamemo, da imajo rudarji težko delo, a težje nikakor ni, kakor je delo kmetijskih ljudi. Po nadzornikovem računu bi torej smel štajerski kmet za eno osebo shraniti za celo leto samo 78 kg, dočim je na Kranjskem in v drugih avstrijskih deželah dovoljeno za vsako glavo v družini po 150 kg na leto (Glej Domoljub št. 40). Čemu ta izjema ravno za Slovenski Štajer? Prosimo naše poslance, da vprašajo ministra Höferja, ali je on dal g. nadzorniku za Slovenski Štajer taka navodila. — Za krmo in izgubo se sme krompirja računati 220/0. Če si torej pridelal 100 mernikov krompirja, si ga smeš za krmo in za izgubo pri shrambi obdržati 22 mernikov. Za seme računajo gospodje pri zeleni mizi samo 22 merskih stotov za 1 hektar, kar je seveda tudi premalo. Lansko leto so uradi računali 30—32 mc, letos pa naenkrat samo 22. Z 22 stoti krompirja je popolnoma nemogoče obsaditi njivo, ki meri 1 hektar. Ta količina bi bila komaj zadostna za en oral. Zahtevamo, da se količina za seme in hrano pridelovalcev na vsak način zviša.

Ječmen in koruza za krmo. Z ozirom na naš članek na 2. strani današnje številke omenjamo, da se sme tudi ječmen krmiti živini in sicer 15 odstotkov pridelane količine, če se odtegne potrebna množina za seme. Če je n. pr. posestnik pridelal 500 kg ječmena, si ga sme 100 kg prihraniti za seme. Od 400 kg ostalega ječmena (vrčunivši tudi zadnji ječmen) se sme potem 150/0 računati za krmo živini, t. j. 60 kg. Koliko se sme pokrmiti koruze, še ni določeno.

Mletje žita. Splošno pravilo je, da mora mlinar dati kmetu od 100 kg žita 80 kg moke in 16 kg otrobov, 4 kg se računa za sprasenje. Od 100 kg žita sme mlinar računati povprečno od vsega zrnja 3 K 20 v.

Žrmlje pod zaporo. Okrajni žitni nadzornik g. Seidler nam poroča, da so domači mlini (žrmlje) zopet pod strogo zaporo. Kdor hoče, da mu se žrmlj ne bo zapečatilo ali odvzelo, si mora po mnenju g. nadzornika dobaviti pri njem dovoljenje (mlinsko karto) za domače mletje ali za drobljenje zrnja.

Promet z vinom in sadnim moštom prost. Namestnija nam naznanja, da je nakupovanje in prodaja vinskega in sadnega mošta na Štajerskem popolnoma prosta. Gostilničarjem in drugim, ki prodajajo ali nakupujejo vino in sadjevec, ni treba imeti nikakih nakupovalnih izkaznic. — Poroča se nam, da je železniška prometna uprava za sedaj prepovedala prevažanje vinskega in sadnega mošta. Čudno, da železnica tako nastopa proti kmetiskim pridelkom, dočim lahko industrija prosto da prevažati svoje izdelke.

Najnovejša poročila.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 10. oktobra.

Nikjer nobenih posebnih dogodkov.

Iz nemškega poročila.

Berlin, 10. okt.

Francosko bojišče.

Na bojišču v Flandriji so se včeraj poleg 11 angleških divizij zopet udeležile boja francoske čete. Sovražni napadi, ki so trajali cel dan, so se izjalovili. Borba je trajala od ranega jutra do pozne noči na 20 km širokem bojišču. Sovražnik je metel vedno sveže sile v borbo, ki so ponekod nasakovale po šestkrat. Na nekaterih mestih je sovražnik pridobil kakih 1500 m ozemlja, a je bil skoro povsod zopet vržen nazaj.

Macedonsko bojišče.

Južno od Dojranskega jezera so vrgli Bolgari več angleških oddelkov, ki so napadali po artilerijski predpripravi, nazaj.

Dogodki v Nemčiji.

Politično ozračje v Nemčiji je zelo napeto. Velika večina nemškega državnega zbora zahteva, da mora vlada odločno prepovedati vsenemško in sploh vsako politično agitacijo v nemški armadi in agitacijo za zavlačenje vojske med ljudstvom. V pondeljki seji glavnega odseka nemškega državnega zbora so državni kancelar Michaelis, državna tajnika dr. Kühlmann in dr. Helfferich ter vojni minister pl. Stein slovesno zatrjevali, da se odslej ne sme med armado vršiti nobene vsenemške agitacije več in da se sploh ne sme več hujskati za zavlačenje vojske.

V seji dne 9. oktobra se je nadaljevala v državnem zboru razprava o socialdemokratski interpelaciji. Socialdemokrat Dittmann je očital vladi, da ona sicer nastopa za sporazumni mir, a deluje tajno za zavlačenje vojske. Državni kancelar je izjavil, da Nemčija mora vstrajati tako dolgo v vojski in mora zadrževati mir, dokler nemški topovi in P-colni ne bodo izvršili svojega dela. Načelnik nemške mornarice Capelle je izjavil, da se je med mornarico pojavilo revolucionarno gibanje, kakor v Rusiji. Capelle je dokazoval, da so socialni demokratje v zvezi s to agitacijo. Mornar, ki je vodil to gibanje, je bil ustreljen. Socialdemokrat Ebert je proglasil neizprosno boj vladi. Opetovano je med govori državnega kancelarja in socialdemokratskih poslancev prišlo do razburljivih prizorov. — Iz celega je razvidno, da v Nemčiji ni več vse v redu. Ljudstvo noče več nadaljevanja vojske in med nemško mornarico postajajo iz nezadovoljstev prekucuhi, katere pa kratkoma postrelijo.

Važna posvetovanja na Dunaju.

Tajnik zunanjih zadev Nemčije dr. Kühlmann je potoval dne 10. t. m. na Dunaj, kjer se bodo vršila važna posvetovanja, ki bodo baje merodajna za nadaljevanje vojske ali za mir.

Sestanek vladarjev.

V Sofiji na Bolgarskem se bodo baje v kratkem sestali cesar Karel, cesar Viljem, bolgarski car Ferdinand in turški sultan Mohamed. Posvetovali se bodo o bodočih korakih zveznih držav.

Tudi Španija se pripravlja na vojsko

Španski vojaški uradni list razglasa preustroj artilerije. Po tej preuredbi bo španska artilerija štela 213 baterij z 852 topovi. Artilerija se torej pomnoži za 492 topov. V zvezi s temi preuredbami se naznanjajo še razne druge vojaške spremembe.

Amerika za poostreno izstradalno vojsko.

Ameriška vlada proučuje možnost — tako poroča »Hollandsch Riemos Bureau« — kako izstradati vse nepristranske države celega sveta. Bržčas bo Amerika ukinila vse trgovske zveze z nepristranskimi državami.

Sladkor za petijot. Kletarski nadzornik g. Petrovan nam naznanja, da ima Štajerska zasigurnega po njegovem posredovanju več vagonov sladkorja za petijot. Sladkor je bil že meseca septembra poslan s Češkega, a radi prometnih težkoč je poslano blago ostalo na neki postaji. Ko pride v Maribor, bodo prosilci takoj dobili tozadevne nakaznice.

Sladkor za čebelno pitanje. Ker sem lansko leto prevzel razdelitev neobdačnega sladkorja za čebelno pitanje v okrožju Slovenskega čebelarskega društva za Slovensko Štajersko, dobivam tudi letos iz različnih krajev dopise radi tega sladkorja. Naznanjam torej tem potom, da sem letos odklonil radi pomanjkanja časa vsako sodelovanje pri sladkorju in sem poslal vse tozadevne dopise gospodu predsedniku v Laški trg, kamor se naj člani obračajo v vseh društvenih zadevah izvzemši blagajno in društvene kozarce, katere stvari spadajo še sedaj v moj delokrog. Kar se tiče sladkorja še naj omenim, da moje čebele uživajo svoj lastni pridelek in ne neobdačnega sladkorja, se počutijo pri tem prav dobro in so zdrave. S spoštovanjem Jos. Kosi, c. kr. poštni nadoficijal, Celje.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Zalcu se je v pretekli dobi poprodalo oziroma pokupilo samo nekaj bal tujega hmelja prvovrstne kakovosti za ceno 80—118 K za 50 kg. Nemčija je kupila več sto bal starega hmelja za 50—70 K za 50 kg. Ta hmelj bodo sedaj uporabljali kot nadomestek za tobak za nemško vojaštvo. Baje je ta nadomestek za tobak tako dober, da se le prav malo razlikuje od pravega tobaka.

Razne novice.

Buča težka 43 kg. V Kufsteinu na Tirolskem je na nekem vrtu zrastle buča, ki tehtala 43 kilogramov.

Voli v parni kopeli. Budimpeštanska policija je zasledila premetene živinske trgovce, ki so dajali goveji živini piti ogromne množine vode, da je bila težja. Zapirali so vole v hleve, zaprte in močno razgrete, tako da je živina pod učinkom soli in parne kopeli popila po 50—60 litrov vode, predno je prišla na trg. Na ta način se je razkrila razlika med težo živine pri nakupni in podrobni prodaji, katere si mesarji dolgo časa niso mogli razlagati.

Koliko je na nebu zvezd? Tega seveda ne more nihče natanko povedati, ali približno se vendar more to naznačiti. Človek more naštet pri jasnem večeru s prostim očesom okoli 4000 zvezd; z dobrim, prilično 1 meter dolgim daljnogledom vidi že okoli 60.000 zvezd. Ako pa vzame najmodernejši zvezdogledni teleskop, opazil bo na nebeskem svodu gotovo več milijonov zvezd — baje do 60 milijonov.

Dopisi.

Maribor. Vrlo družino Šnuderlovo v Mlinski ulici je zadel hud udarec. Na tirolskem bojišču je dne 21. sept. padel 19letni sin Pepček. Padli junak je bil Orel in član drugih naših organizacij. Čislani obitelji naše sožalje!

Leskovec. Bratev je večinoma opravljena. Mošt je prav dober. Veseli čas bratve je zahteval svojo žrtev. Dne 3. okt. je pri nalaganju mošta ponesrečil bivši dolgoletni cerkovnik Mihael Potočnik. Polovnjak mošta se je zakotalil čez njega in mu tako hudo poškodoval notranje dele, da je dne 5. oktobra umrl. Pogreb se je vršil v nedeljo ob veliki udeležbi. Bil je v 78. letu, še čvrst in rad se je ponašal, da je služil štiri župnike. Bodi mu Gospod plačnik za vse dobro, kar je storil cerkvi!

Vransko. S 1 oktobrom t. l. je naš davčni urad premeščen v Celje. Vse vloge je torej nasloviti na davčni urad v Celju, islotako se vrše vsa vplačila in izplačila za vranski davčni urad samo na celjski davkariji.

Trbovlje. Dekliška zveza priredi skupno z Orlom v nedeljo, dne 14. oktobra 1917 v prostorih Društvenega Doma ob 3. uri pop. predstavo s sledečim sporedom: 1. Svoje glavna Minka, igra v štirih dejanjih; 2. prosta zabava, tamburanje, šaljiva pošta itd. V odmorih tamburanje. Vstopnina: part. I. vrste 1.40 K; II. vrste in na galeriji 1.20 K; stojisce 60 v. Čisti dobiček je namenjen Rdečemu križu. Vabimo k obilni udeležbi.